

Naslov: *Lepote Srbije - u slici i reči!*

Poruka od: Maestro 17.12.2009, 19:35

Uvaženi forumaši,

pored svih mogućih tema koje su otvorene na ovom Forumu, smatram da je potrebno započeti i jednu ovakvu. Siguran sam da će svako od Vas, na ovaj i li onaj način, doprineti uspešnosti ove teme (Vaše priče, fotografije, priče i fotografije skinute sa Net-a, ili već na bilo koji drugi način su dobrodošle).

Mislim da ima mnogo toga što može da obogati ovu temu i prikaže lepote naše zemlje.

Za početak prilažem jednu priču, do koje sam slučajno došao i, koja me je, da budem iskren, navela na razmišljanje da se na Forumu otvori nova tema. Srećno i uspešno postovanje! >:({

Pilot nad Srbijom...

„Noćas sam preleteo preko moje Srbije. Dvanaestog marta ujutro u 01:03 bio sam tačno iznad Mladenovca. Na visini od 33.000 stopa. Ne možeš da zamisliš kako je lepa moja Šumadija sa 10.000m visine. Preko Beograda, Mladenovca, Kragujevca i Niša, prema Sofiji.

Letim po svim kontinentima sveta, ali samo moji srpski gradovi sjaje u noći toplinom koja može moje srce da ugrije. Osećao sam se veličanstveno. Frekvencija 123.775. Rekao sam :

”Dobro večer vam želim Beograda i puno pozdrava, Cargolux 794, visina 33.000 stopa, kurs ka Beogradu.,,

Kontrolor je bio zbunjen i nije znao šta da mi kaže. Očekivao je strani avion koji se obraća na engleskom jeziku. Na njegovo iznenadjenje to je bio Srbin u Boeingu 747-400 koji prvi put u svome životu vidi svoju otadžbinu sa samo svoga srpskoga neba.

Moje nebo miriše lepše nego bilo šta na ovome svetu. Moje nebo, moja prošlost, prokleta srpska duša, prokleti živote. Luxemburg - Abudabi, prvi put u mom tridesetdrugom letu prelećem moju malu otadžbinu za 20 minuta, moje korenove, moje nasledje i kulturu, moju ogromnu Srbiju, moju nadu.

Kontrolor mi odgovara : ” Dobro večer Cargolux 794, ko ste vi gospodine? „ Ja mu se predstavljam punim imenom i poreklom, a on kaže,: ” Želim ti zemljače da još 30 godina letiš uspešno iznad srpskog neba, živ bio.,,

Krišom sam plakao u noći da moj kolega ništa ne primeti. Šta on zna šta je Srbin, srpska duša, ljubav prema napuštenoj zemlji, slomljeno srce siromašne šumadijske duše, koja svoje korenove nikada ne može da zaboravi i koja nosi večne bolove u grudima od onoga dana kada je svoje ognjište napustila, prokleti živote. Ovu noć neću nikada zaboraviti.

Moja Srbija, veličanstvena u noći obasjava nebo kao da je pun mesec, kao da je dan, a ja prepoznajem gradove i sela kao da već po stoti put letim preko svoje kolvke. Ne treba mi dan da bih video reke, planine, kotline i srpske ravnice.

Osećam moju Moravu kako pulsira u svom koritu. Vidim Avalu, mirišem Kosmaj, Zlatibor mi se smeje u lice, zemljo moja. Srpsko proleće miriše. Moje srce želi napolje iz grudi.

Nisam bio spreman na ovu eksploziju osećanja i emocija. Prokleta slovenska duša me muči i ne da mi mira u ovoj noći. Podseća me koliko ljubavi je u stanju da akumulira i reprodukuje u onim momentima kada smo ranjivi i slabi.

Ipak sam zbog toga srećan, jer to me razlikuje od ostalih evropljana. Još uvek sam u stanju da patim i plačem kada mi je do toga. To je naša snaga.

Mi nismo zbog toga slabi, mi smo žive duse sa svim vrlinama i manama. Mi znamo da nosimo naše bolove i radosti na našem bedru. To nas čini jačim u poredjenju sa ostalim svetom. ”

Lično Zapažanje:

..... 'Šta on zna šta je Srbin, srpska duša, ljubav prema napuštenoj zemlji, slomljeno srce siromašne šumadijske duše, koja svoje korenove nikada ne može da zaboravi i koja nosi večne bolove u grudima od onoga dana kada je svoje ognjište napustila, prokleti živote.'

Slučajno sam, tražeći fotografije o Srbiji na raznim sajtovima, naišao na ovaj sajt i na ovu toliko toplu, emotivnu ispovest srpske duše, da nisam mogao da odolim, a da je dalje ne podelim sa svim čitaocima www.plavosrce.com.